

съвпада съ индекса на нетното производство. Бидейки построени върху едни и същи количествени отношения (вижъ по-горе, стр. 4) съвпадението на двата индекса зависи само отъ пропорционалността на „теглата“. А за да бждатъ релативнитѣ (процентно изразенитѣ) тегла еднакви, би трѣбвало отдѣлнитѣ видове индустрии да не сж свързани вертикално една съ друга (напр. всички единични заведения да преработватъ само внесени отъ чужбина материали или само земеделски произведения) и — освенъ това — да показватъ еднакъвъ процентъ прибавена стойностъ (едно и също отношение между продажна стойностъ и прибавена стойностъ на произведенитѣ количества).

Да се измѣрва индустриалната деятелностъ въ другия смисълъ (като напрежение на производствения апаратъ) съ индексъ на количеството е — при нормални обстоятелства — невъзможно. Тукъ идваме отново до

концепцията, за която се спомена въ началото. Би трѣбвало, следователно да се работи съ индексъ на промѣнитѣ въ сръдното производство на единица производствено сръдство или съ индексъ на промѣнитѣ въ използването на капацитета.

Индексни числа за промѣнитѣ въ количеството на производството въ шестъ заведения

1930 — 1932 = 100

Периодъ на претеглянето	Методъ	1930	1931	1932	1933	1934
1932 — 1934	Материаленъ	62·7	113·5	123·8	102·4	118·9
	Продуктенъ	62·1	116·9	121·1	110·7	114·2
1931 — 1933	Материаленъ	65·2	112·5	122·4	101·4	116·9
	Продуктенъ	65·0	115·7	119·3	110·4	112·3

Резюме

Разлагайки общитѣ промѣни, които настѣпватъ въ количеството на индустриалното производство, на промѣни (1) въ броя на заведенията, (2) въ голѣмината на производствения апаратъ на отдѣлнитѣ заведения и (3) въ сръдното производство на единица производствено сръдство, авторътъ различава нѣколко вида индекси споредъ това, дали се измѣрва ефекта на всички фактори взети заедно или на всѣки факторъ, взетъ отдѣлно отъ другитѣ.

Изтъква се невъзможността да се приложи репрезентативния методъ въ случаитѣ, където целта е да се установи цѣлостното измѣнение на цѣлото индустриално производство.

Разглежда се трудността на изчислението на „прибавената стойностъ“ въ случаитѣ на „полипроизводство“ — въ индустриитѣ, при които едно заведение произвежда отъ единъ или нѣколко видове материали нѣколко различни артикули. Разрешението, което се предлага, е изчисление на прибавена стойностъ върху единица главенъ материалъ вмѣсто върху единица продуктъ.

На българския индексъ на индустриал-

ното производство се дава двойна интерпретация: (1) като отношение на прибавената стойностъ за дадения периодъ къмъ прибавената стойностъ за основния периодъ при константни цени и (2) като претеглено аритметично сръдно измѣнение на произведенитѣ количества по видове индустрии. Въ връзка съ това се установява, че разликата между единъ индексъ на нетното производство и единъ индексъ на брутното производство лежи само въ системата на теглата.

Допущайки, че единъ индексъ на индустриалното производство, изчисленъ отчасти въз основа на „материалния методъ“ (опериращъ съ прибавената стойностъ на единица материалъ) може да се бърка съ единъ индексъ на употребенитѣ сурови материали въ индустрията, авторътъ посочва разликата между тѣзи два вида индекси и изследва условията, при които тѣ могатъ да съвпадатъ.

Различавайки две понятия „индустриална деятелностъ“, авторътъ изследва условията, при които индекситѣ на нетното и брутното индустриално производство могатъ да служатъ за измѣрване и на индустриалната деятелностъ